

РЕШЕНИЕ

№ 1324

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 01.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **8146** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/ и чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета (ЕС) № 952/2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент 952/2013).
Образувано е по жалба на „Петротерм“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], представлявано от П. М. Ф.- управител, срещу Решение № 32-215367/29.06.2022 г. на Директор на Териториална дирекция Митница Р.. В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорвания административен акт, тъй като не били налице фактически и правни основания, които да оправдаят издаването му. Изразява се несъгласие с корекциите по отношение на декларираните данни, респ. на крайния размер на задълженията, тъй като обявената пред митническите органи стойност на внесената по процесната митническа декларация стока съответствала, както на представените в административното производство документи, така и на вида и състоянието на описания в тях автомобил. Административният орган не спазил задължителния процесуален ред, предвиден в тези случаи и съдържащ се в нормите на АПК и на общностното право и в частност на чл. 22 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. В противоречие с чл. 35 АПК, ТД Митница Р. пристъпили към промяна на митническата стойност и корекция на процесната декларация, обосновавайки се с фактура- CL0000-151534/23.09.2019 г. Според жалбоподателя единствената фактура, която била издадена към „Петротерм“

ЕООД, относима към случая била № 39470/23.12.2019 г., на стойност 881,25 лв., съответстваща на обявеното в митническата декларация. Поддържа се, че административният орган следвало първо да приложи чл. 70, параграф 3 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА и задължително да посочи, кое от условията по тази разпоредба не е изпълнено и едва след това имал право да отхвърли декларираната при вноса стойност, и да приложи вторичните методи по чл. 74 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013. Твърди се, че ТД Митница Р. въобще не са изследвали, респ. търсили данни за идентични или сходни стоки, игнорирайки приложените доказателства от жалбоподателя, установяващи, че преди износа от У., респ. вноса в ЕС, автомобилът бил с тотална щета и с единствено предназначение- износ, поради което стойността му, обявена пред митническите власти била напълно реална. Моли съда да отмени оспорвания акт.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли съда да я уважи, по аргументите изложени в същата. Развива подробни съображения и в писмени бележки.

Ответната страна- Директор на Териториална дирекция Митница Р., редовно призован, не се представлява. В писмени бележки, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.01.2020г. П. М. Ф. - управител на фирма ПЕТРОТЕРМ“ ЕООД, [населено място] 1618,[жк], [улица] получател на стока, декларира под режим „допускане за свободно обращение“ в Митнически пункт Пристанище Л., описана в митническата декларация (МД) № 20BG004205006146R1/08.01.2020г. в елемент от данни (ЕД) 6/8 като: „Лек автомобил употребяван, марка: К., модел: „SOUL“, тип: електрически, бр. места: 5, първоначална регистрация: 02.01.2016г., цвят: сив, работен обем 1 куб.см, мощност 110 HPSAE, двигател: неоткрит номер, рама № KNDJX3AE6G7012974. Тарифният код на стоката по Т.- [ЕГН] с държава на изпращане САЩ.

Митническата декларация (МД) е незабавно приета и регистрирана от митническите органи в изпълнение на чл. 172 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (М.). Документите, изисквани по чл. 163 от М., са приложени и описани в елемент от данни (ЕД) 2/3 на МД.

На основание чл. 145 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на Комисията (РИ) при митническото оформяне на стоката е представена фактура № 593231 от 03.09.2019г. на стойност 2300 U. или 4047.15 лв (курс: 1.75963 лв/U.), посочена в елемент от данни (Е.Д.) 4/14 на МД и разходи за международен транспорт 881.25лв., декларирани в Е.Д. 4/9 (код АК) на МД при условие на доставка EXW. На тази основа, е декларирана митническа стойност (МС) в размер 4928.40 лв. (валутен курс: 1.75963 лв/ U.), определено по чл.70 М..

Във връзка с чл. 77 и чл. 201, параграф 2 от М. за стоката е възникнало митническо задължение, заплатено, както следва: Мито 492.84 лв., ДДС 1124.25 лв.

На основание член 48 от М. е извършена последваща проверка за внос на стоки от позиции 8703 на Комбинираната номенклатура на ЕС, в чиито обхват попада превозното средство.

В хода на последващия контрол при проверка на разходите за международен транспорт на стоки, поставени под режим допускане за свободно обращение митническите органи взели предвид карго манифести относно цената на международния транспорт на автомобили и мотоциклети, допуснати за свободно обращение. Приели за установено, че част от разходите за международен транспорт са фактурирани и платени от U. INTERCARGO L., U., което от своя страна издало фактури за тези разходи с получател „ФРИЛАЙМ“ ООД. При проверка на данните в предоставените от „ФРИЛАЙМ“ ООД фактури, издадени от U. INTERCARGO L., U. счели, че стойността на разходите по доставка на стоките са с по- висок размер от тези, прибавени към цената на стоките при определяне на МС на основание чл. 70 и чл. 71, пар.1, буква д) от М., а именно съгласно предоставена фактура № CL0000-151534/23.09.2019г. от И. Карго САЩ за превоз на посочения автомобил до мястото па първото въвеждане на митническата територия на Европейския съюз, пристанище Б., е извършен разход в размер 800 U. или 1407.70 лв. (валутен курс 1.75963лв/ U.). Съгласно декларираното условие на доставка EXW В. U. и на основание чл.71 от М., разходите за международен транспорт по доставка на превозното средство се прибавят към неговата цена за определяне размера на декларираната МС. В тази връзка, митническите органи приели, че декларирания разход по доставка в размер 881.25лв. не отговаря на реално заплатената стойност в размер 1 407.70 лв. по доставката на превозното средство.

С писмо рег. № 32-341438/28.10.2021г. и при спазване разпоредбата на чл. 140 от РИ са изискани от вносителя на лекия автомобил допълнителни документи и информация в подкрепа на декларираната за него МС.

С писмо № 32-378330/25.11.2021 г. от вносителя се представени допълнително документи, свързани с вноса и регистрацията на автомобила: МД, фактура 593231/30.08.2019г., технически талон, фактура № [ЕГН]/23.12.2019г.; 2 бр., платежни за превоз на мито и ДДС, голям талон (BG) за временно движение, договор за покупко-продажба, застрахователна оценка.

Поради съмненията относно декларираната МС, на основание чл. 140, параграф 2 от РИ контролните органи приели, че същата не следва да се определи въз основа на метода на договорната стойност. В изпълнение на чл. 74, нар. 1 от М., при извършен анализ на методите, регламентирани в чл.74, нар. 2 от М. в тяхната последователност, счели, че е приложима нормата на член 74, параграф 3 от М..

С писмо рег.№ 32-413985/20.12.2021г. на директора на ТД Митница Р. е възложено изготвянето на експертна пазарна оценка на декларирания с МД № 20BG004205006146R1 употребяван автомобил, марка: К., модел: “SOUL“, рама № KNDJX3AE6G7012974. С писмо рег.№ 32- 12007/13.01.2022г. от Р. И.- лицензиран оценител на машини и съоръжение (лиценз № 6721/06.03.1998г на АП и сертификат за оценителска правоспособност рег. № 5/18.06.2005г. на КИОБ), е изготвена пазарна стойност в размер 12 930 лв. на превозното средство по метода на разходите и пазарните аналози с ефективна дата на оценка към 08.01.2020г.

С оспорваното в настоящото производство Решение № 32-215367/29.06.2022 г. на Директор на Териториална дирекция Митница Р., на основание чл. 5, т 39, чл.29, вр. чл. 22, чл. 48, чл. 74, пар.3, чл. 77, пар.1, вр. чл. 85, пар.1, чл. 101, пар.1, вр. чл. 102 от М., вр. чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, чл. 15, ал. 2, т. 8, чл. 19, чл. 84, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците, чл. 54, ал. 1 и чл. 56 от ЗДДС, чл. 59 от АПК, е отказано приемането на декларираната митническа стойност за стоката по

митническа декларация № 20BG004205006146R1 /08.01.2020г. Определена е митническа стойност на стоката по МД № 20BG004205006146R) в размер 10140.09 лв. Постановено е да се коригират по горесцитираната МД следните елементи от данни (Е.Д.): Е.Д. 4/16 „Метод за определяне на стойността” от 1 на 6; Е.Д. 8/6 „Митническа стойност“ от 4928.40 лв. на 10140.09 лв.; Е.Д. „Задължения”; А00- 10140.09 лв. дължим размер- от 492,84 лв. на 1014.00 лв.; В00- 11354.09 лв., дължим размер - от 1124.25 лв. на 2270.82 лв. Задължен е на основание чл. 108, параграф I от М. П. М. Ф.- управител на „ПЕТРОТЕРМ“ ЕООД, в качеството му на длъжник, съгласно разпоредбите на чл. 77, параграф 3 от същия регламент, да заплати в 10 (десет) дневен срок от получаване на настоящото решение, съответстващите до размера на митническото задължение и ДДС дължими държавни вземания, както следва: Мито- 521.16 лв., ДДС- 1146.57 лв., ведно с дължимата лихва.

По делото е приобщена административната преписка по издаване на оспорения акт и представени от страните писмени доказателства, в т.ч. и превод на български език на документите на чужд език.

При така изяснената фактическа обстановка и след проверка на оспорвания административен акт съобразно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна с правен интерес от обжалването и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 АПК във връзка с чл. 142 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 АПК, без да се ограничава само с тези посочени от оспорващия.

Съдът намира, че оспореното решение е произнесено от компетентен орган в рамките на предоставените му по закон правомощия. Съгласно чл. 101, § 1 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. размерът на дължимите вносни или износни мита се определя от митническите органи, отговорни за мястото, където възниква или се счита, че възниква митническото задължение съгласно чл. 87, веднага щом тези органи разполагат с необходимата информация, а по дефиницията, дадена в чл. 5, т. 39 от същия Регламент, "решение" означава всеки акт на митническите органи, отнасящ се до митническото законодателство, с който се извършва произнасяне по конкретен случай, и който има правни последици за съответното лице. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. от своя страна указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22, § 4, § 5, § 6 и § 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи без съответното лице да е подало предварително заявление, какъвто е и настоящият случай. Съобразно разписаното в чл. 19, ал. 7 от ЗМ за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от Директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. С оглед цитираната нормативна уредба издаденото от директора на ТД Митница Р. решение е от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална, материална и персонална компетентност, съобразно предоставените му правомощия.

Съгласно чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, изрично посочен в спорния акт, за целите на прилагане на чл. 48 от Регламент (ЕС) 952/2013, митническите органи имат право да

извършват последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и придружаващите документи, а според т. 2 обект на проверката може да бъде и счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, свързани с операции със съответните стоки или с предварителни или последващи търговски операции, включващи съответните стоки. Според ал. 2 на чл. 84 от ЗМ, проверката по ал. 1, т. 2 се извършва по реда на чл. 84а и чл. 84м от ЗМ. В хипотезата на чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, не е предвидено нарочно производство и няма законово изискване за издаване на заповед по чл. 84в от с. з., с която да бъде поставено неговото начало. В конкретния казус митническият орган е извършил последващ контрол на подадената митническа декларация по смисъла на чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, тъй като е взел предвид както представените от получателя на стоката доказателства при подаването ѝ, така и събраната допълнителна информация с цел установяване истинността на данните от декларацията и законосъобразността на действията на жалбоподателя при поставяне на стоката под режим "допускане за свободно обращение".

Съдът констатира, че са спазени правилата за предварително уведомяване, съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок от страна на жалбоподателя. Т. е постъпило от „Петротерм“ ЕООД в ТД Митница Р. с вх. № 32-174019/30.05.2022 г., с приложени документи, което е намерило отражение в мотивите на издадения административен акт. Оспореното решение е в изискуемата писмена форма и в него са посочени правните основания за издаването му, както и се съдържа изложение на фактически обстоятелства, които, според административния орган, обосновават установения в него резултат.

Същевременно оспореното решение е незаконосъобразно, т. к. е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби, което е основание за отмяната му съобразно чл. 146, ал. 1, т. 4 АПК, по следните съображения:

Определянето на стойността на стоките за митнически цели е предмет на регламентация в разпоредбите на чл. 69 и сл. от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. В чл. 70 от Регламента е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те имат субсидиарен характер по отношение на метода, регламентиран в чл. 70, от една страна, а от друга - по отношение на посочените в самия чл. 74 методи. В този смисъл е и практиката на СЕС, обективизирана в Решение от 16.06.2016 г. по дело С-291/15. За да се премине към субсидиарния метод за определяне на митническата стойност на стоката е необходимо да са налице основателни съмнения по отношение на декларираната в митническата декларация митническа стойност на въвеждащата се на територията на Съюза стока. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоката, което в случая е сторено, и ако не бъдат разяснени, едва тогава ще е налице

възможност за определяне на митническата стойност на стоката, но по някои от предвидените субсидиарни методи. Терминът "основателни съмнения" е дефиниран в Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, като неговото проявление следва да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установените факти и обстоятелства. Следователно, за да се пристъпи към вторичните методи за определяне на митническата стойност, административният орган трябва да изложи аргументи защо не могат да намерят приложение правилата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Затова точно и ясно трябва да бъдат разписани основанията, поради които митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., както и основанията за избор на съответния заместващ метод, по който се определя митническата стойност. В тази връзка в чл. 140 от Регламента за изпълнение (ЕС) 2915/2447 на Комисията от 24.11.2015 г. е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности в случаите, когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорната стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора. Относно към тълкуването на тази норма е даденото такова в Решение на СЕС по дело С-291/15 г., в което съдът приема, че за да определят митническата стойност, митническите органи могат да не вземат предвид декларираната цена на внесените стоки и могат да прибегнат до вторични методи за определяне на митническата стойност на внесените стоки и по-специално продажната цена на идентични стоки, ако съмненията им относно договорната стойност на стоките продължат, след като са поискали предоставяне на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения.

Разпоредбата на чл. 48 от Регламента предвижда, че за целите на митническия контрол, митническите органи могат, след вдигане на стоките, да проверяват точността и пълнотата на информацията, подадена в митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт, както и наличието, автентичността, точността и валидността на всички придружаващи документи, и могат да проверяват счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, която се отнася до операциите с въпросните стоки или до предварителни или последващи търговски операции, включващи тези стоки. Тези органи могат да извършват и проверка на стоките и/или да вземат проби, ако това все още е възможно.

Правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности. Както бе посочено по-горе, когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл.70 от МК, остойностяването на внасяните стоки се извършва по реда на чл.74 от МК при последователно прилагане на методите в чл.74, §2, букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Съответно, когато митническата стойност не може да се определи по реда на чл.74, §2, митническото остойностяване се извършва по реда на чл.74, §3 от МК - въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза.

В конкретния случай митническите органи не са изпълнили задължението си да обосноват наличието на "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140 от Регламент (ЕС) 2915/2447. Според дадената там регламентация именно в тежест на митническия орган е да докаже възникналите у него основателни съмнения, че декларираната стойност е по-ниска.

В хода на административното и в съдебното производство от страна на ответника не са представени доказателства, които да оборят представените от жалбоподателя с МД доказателства за състоянието, в което е закупил автомобила, както и за стойността му, платена от жалбоподателя.

По делото са приети като доказателства- документ, удостоверяващ закупен от „Петротерм“ ЕООД лек автомобил- К., модел: „SOUL“, VIN: KNDJX3AE6G7012974, за сумата от 2300 U.; фактура № 593231 от 03.09.2019г. на стойност 2300 U. или 4047.15 лв. (курс: 1.75963 лв/U.). Видно от фактура №000039470/23.12.2019 г., издадена от „Фрилайн“ ООД с получател „Петротерм“ ЕООД посочената сума за международен транспорт е 881.25лв.; доказателства, че автомобилът преди износа от САЩ е бил с тотална щета и с предназначение- износ.

Органът се позовава на фактура № CL0000-151534/23.09.2019г. от И. Карго САЩ, издадена на „Фрилайн“ ООД. Видно от същата, представена с легализиран превод от ответника, фигурира транспорт: Океански превоз, Придвижване от пристанище до пристанище от Л. А., К. до пристанище В., БГ, 2016 К. SOUL EV + GRAY- 800 U., като следва да се отбележи, че не е до пристанище Б., както сочи административния орган, както и липсват идентификационни данни за този автомобил.

При тези доказателства съдът не намира за обосновани изводите на ответника за наличието на основателни съмнения във връзка с декларираната договорна стойност по чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на автомобила, посочен в МД.

Според изготвената Оценъчна експертиза, пазарната стойност на употребяван лек автомобил марка: К., модел: „SOUL“, тип: електрически, бр. места: 5, първоначална регистрация: 02.01.2016г., цвят: сив, мощност 110 HP по SAE, рама № KNDJX3AE6G7012974 в състоянието му към 08.01.2020 г. възлиза на

12 930 лв. Стойността е определена на база интернет сайтове за продажба на автомобили. Изводът, че действителната договорна стойност на процесния автомобил, закупен от жалбоподателя, е по- висока от посоченото в митническата декларация, е изведен, без да се съобрази факта, че информацията от публичния интернет сайт за аукцион на автомобили не е относима за автомобила, закупен от жалбоподателя, поради което не може да се използва за определяне на договорната стойност на същия автомобил. В тази връзка следва да се посочи, че съпоставката между процесно договорената цена и тази, посочената в оценката, действително буди съмнение, но за да е налице основателно съмнение като предпоставка за неприемане на декларираната договорна цена е необходимо то да бъде обосновано по съответния законов ред. Т.е. за да добие характер на факт от обективната действителност следва този факт да е установен по надлежния ред. Така и съгласно нормата на чл.84д ал.1 от ЗМ доказателства в производството по този раздел/последващ контрол при декларирането/ могат да бъдат фактическите данни, които са свързани с обстоятелствата от значение за целите на проверката, допринасят за тяхното изясняване и са събрани и проверени по реда, предвиден в този закон. Текста на ал.2 на същата разпоредба предвижда, че доказателствата се събират и проверяват чрез писмени обяснения, справки и декларации на проверяваните лица или на техни представители, протоколи от обяснения на трети неучастващи в административния процес лица, протоколи за действията на митническите органи, експертизи, официални документи, получени чрез обмен на информация с администрации на други държави по линия на международното сътрудничество, както и чрез други средства, предвидени в закон.

От доказателствената съвкупност е видно, че такава проверка не е извършена, с оглед на което не следва да се кредитира изготвената оценка в хода на административното производство, с цел отричане декларираната договорна стойност, поради основателни съмнения.

Съдът не намира основание да заключи, предвид доказателствата, представени с МД, че събраната информация от органа е била годна да породи основателни съмнения в достоверността на декларираните от жалбоподателя данни, единствено при наличието на каквито административният орган е бил длъжен да пристъпи към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, ценейки представените именно от ответника доказателства в превод на български език. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на внесенния автомобил, органът е допуснал нарушение както на материалния закон и неговата цел, така и на процесуалните норми.

Безспорно митническата стойност е договорната стойност на стоките, поради което е необходимо да се изследва само и единствено действителната воля на страните по покупко-продажбата, още повече, че оспорваният е представил

своевременно на митническите органи документи, които безспорно доказват цената на стоката. Не е посочена причината за незначитане на данните за платената сума в представената от жалбоподателя фактура, при условие, че не се отрича автентичността ѝ, както и не се отрича и автентичността на сертификата за регистрация, установяващ състоянието на автомобила. Тези документи са представени с административната преписка по настоящото производство и установяват по категоричен начин осъществена сделка с предмет процесния автомобил; вида и техническите характеристики на същия; цената на придобиване; размерът на разходите, формиращи договорната стойност по чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013.. Релевантно е обстоятелството, че е налице покупка от разстояние – през интернет. Съществените условия по сделката са съдържат именно в обявата за самата продажба и условията на сайта – продавач, съответно - посредник. Същите въобще не са анализирани от митническите органи.

В процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не необосновано определена или фиктивна такава. Основателните съмнения по смисъла на решение на СЕС по дело C-291/15, следва да са подкрепени с данни за разлика в цените на стоките, достатъчна за обоснове съмненията. Практиката на съда на ЕС по приложението на чл. 140, § 1 от Регламента за изпълнение налага виждането, че процедурата следва да се прилага с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани /вж. Решение от 28.02.2008 г., С., C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52/.

В случая по делото, не е посочена причината за незначитане на данните за платената сума в приложената от жалбоподателя фактура, при условие, че не се отрича автентичността ѝ. Същата установява по категоричен начин осъществената сделка с предмет процесния автомобил; вида и техническите характеристики на същия; цената на придобиване; размерът на разходите, формиращи договорната стойност по чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Предвид гореизложеното съдът намира, че като не е приел декларираната договорна стойност на процесната стока и е определил нова такава, в противоречие с доказателствата, събрани в административното производство, директорът на ТД Митница Р. към Агенция „Митници“ е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да се отмени.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение 73-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ „Решение № 32-215367/29.06.2022 г. на Директор на Териториална дирекция Митница Р..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: